

41) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 187:

Forslag til folketingsbeslutning om orlov til pasning af handicappede ægtefæller eller pårørende i eget hjem.

Af Erik Larsen (V) og Tom Behnke (KF) m.fl. (Fremsat 6/4 2001. Første behandling 18/5 2001. Betænkning 29/5 2001).

42) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 180:

Forslag til folketingsbeslutning om afvikling af netværksafgift for tv-stationer, hvis sendeflader er politisk reguleret.

Af Brian Mikkelsen (KF), Jens Rohde (V), Poul Nødgaard (DF) og Kim Behnke (UP) m.fl. (Fremsat 6/4 2001. Første behandling 18/5 2001. Betænkning 23/5 2001).

43) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 189:

Forslag til folketingsbeslutning om at skabe bedre sendeforhold for lokalradioer og etablere to fuldt landsdækkende 5. og 6. radiokanaler.

Af Jens Rohde (V), Brian Mikkelsen (KF), Poul Nødgaard (DF), Tove Videbæk (KRF) og Kim Behnke (UP) m.fl. (Fremsat 18/4 2001. Første behandling 18/5 2001. Betænkning 23/5 2001).

44) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 145:

Forslag til folketingsbeslutning om forlænget dagpengeregel til ledige, der ikke har fået den aktivering, de har ret til.

Af Ole Sohn (SF) m.fl. (Fremsat 13/3 2001. Første behandling 4/4 2001. Betænkning 29/5 2001).

45) Eventuelt: Fortsættelse af anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 76:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre vilkår for selvejende ældreboliginstitutioner og selvejende plejecentre.

Af Flemming Kofod-Svendsen (KRF) m.fl. (Fremsat 14/12 2000. Første behandling 2/2 2001. Betænkning 8/5 2001. Første del af anden (sidste) behandling 17/5 2001. Tilføjelse til betænkning 31/5 2001).

Samtykke til behandling

Formanden:

De sager, der er opført under punkterne 6, 13, 14, 16, 32 og 45 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Union. (Danmarks ratifikation af Nicetraktaten).

Af udenrigsministeren (Mogens Lykketoft). (Fremsat 2/3 2001. Første behandling 21/3 2001. Betænkning 15/5 2001. Anden behandling 17/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dansk Folkeparti kan naturligvis ikke støtte Nicetraktaten, som vi skal stemme om om et øjeblik.

Nicetraktaten sikrer de store landes magt på bekostning af de smås, og Nicetraktaten siges at være nødvendig af hensyn til udvidelsen, men der tages ikke hensyn til, at den naturlige skepsis i en række af ansøgerlandene er stigende over for medlemskab af EU med det resultat, at man kan risikere, at vi vedtager Nicetraktaten og alle andre ting, der måtte være nødvendige forudsætninger, som det siges, for udvidelsen, uden at udvidelsen reelt efterfølgende bliver en realitet.

Der er nogle ting i Nicetraktaten, jeg lige vil nævne særskilt, som Dansk Folkeparti er meget skeptisk over for:

Med Nicetraktaten stadfæster man den overvågning, som også var en følge af Østrigsanktionerne. Man ændrer de traktatartikler, som gør, at man kan overvåge et parti og et land.

Samtidig er det således med Nicetraktaten, at kommissærposten for et land forsvinder, når EU-kredsen kommer op på 27. Det bliver således, at man ikke længere, efter der er 27 lande i EU, hvis vi når dertil, kan regne med, at hvert land og herunder Danmark har en fast kommissær. Men samtidig fastholder man Kommissionen som det eneste organ i EU, der kan stille forslag. Det vil sige, at man bevarer initiativretten hos Kommissionen, samtidig med at man laver en model, hvorefter Danmark altså ikke kan regne med altid at have en kommissær.

Endelig skal jeg sige, at der er en masse områder, 39 i alt, hvor man går fra enstemmighed til flertal. Vi mener i Dansk Folkeparti, at det er en markant afgivelse af suveræniteten, der her finder sted. Derfor finder vi også rent principielt, at Nicetraktaten alene burde gennemføres gennem en folkeafstemning.

Vi har desværre noteret os, at et stort flertal her i Folketinget ikke ønsker at spørge befolkningen om denne her traktat – eller med andre ord ikke tør spørge befolkningen om denne her traktat, for sandheden er jo, at havde man fået et ja til euroen den 28. september sidste år, så havde man ganske givet turdet spørge befolkningen om Nicetraktaten. Men man er så ræd for, at den danske befolkning stemmer nej til det, man kommer med i EU-sammenhæng, at man ganske enkelt ikke ønsker at spørge den danske befolkning. Det er demokratisk helt uholdbart, og det er noget, som Dansk Folkeparti må tage kraftig afstand fra.

Jeg vil også lige nævne her specielt i forhold til Nicetraktaten, at man traktatfæster det her med, at man skal lave europæiske partier. Det er noget, vi har forsøgt under både udvalgsbehandlingen og gennem behandlingen her i Folketingssalen at få statsministerens nærmere vurdering af. Det er ikke lykkedes. Og det betyder, at på det her område ligesom på en række andre områder godkender Folketinget Nicetraktaten uden at have fået fyldestgørende svar fra regeringen.

Et andet område, jeg vil nævne i den sammenhæng, er, at udenrigsministeren under andenbehandlingen skabte tvivl om, hvornår det efter grundloven er påkrævet at have en folkeafstemning.

Udenrigsministeren sagde således, at Danmark ikke kunne tiltræde en egentlig forfatning i EU uden en folkeafstemning. Men det er jo et spørgsmål om, hvordan man internt i EU træffer beslutningerne. Og hvis man dér skal have en

folkeafstemning i Danmark, så forstår vi ikke, hvorfor vi ikke i forbindelse med Nicetraktaten, hvor man jo også laver afgørende om på arbejdsrytmen og den måde, man træffer beslutninger på i EU, skal have en folkeafstemning.

Vi føler altså ganske enkelt ikke, at det her lovforslag er grundigt nok bearbejdet. Vi føler, der er en lang række spørgsmål, vi ikke har fået ordentligt belyst og ordentligt svar på fra regeringen under udvalgsbehandlingen og her i Folketingssalen, og alene af den grund kan man jo ikke afgøre sådan et lovforslag her.

Når det skal til afstemning i dag og vedtages her inden sommerferien, så er det jo, fordi der er et flertal her i Folketinget, der sætter en særlig prestige i, at Danmark er det første land, der ratificerer Nicetraktaten. Vi synes ikke, at det burde være afgørende, og vi synes, det havde været langt vigtigere, at Folketinget havde haft en mere seriøs behandling af Nicetraktaten i stedet for det hastværk, der nu er tale om gennem forslaget her, som skal færdigbehandles i dag.

Dansk Folkeparti kan under ingen omstændigheder støtte lovforslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Når et flertal i Folketinget om lidt vedtager den danske godkendelse af Nicetraktaten uden at spørge befolkningen, er der tale om et brud med den demokratiske tradition, som blev grundlagt i 1986, da den daværende statsminister, Poul Schlüter, ønskede at bringe EF-pakken til folkeafstemning, også selv om et flertal i Folketinget dengang hævdede, at EF-pakken ikke indebar suverænitetsafgivelse i grundlovens forstand.

Man indførte altså i 1986 den demokratiske sædvane, at når der sker væsentlige ændringer i forholdet mellem Danmark og EU og væsentlige ændringer i de forudsætninger, som befolkningen har godkendt for EU-medlemskabet ved de foregående folkeafstemninger, skal befolkningen selvfølgelig spørges, om den kan acceptere, at det grundlag, som den har stemt om ved de foregående folkeafstemninger, skal ændres på meget væsentlige punkter.

Det, der faktisk sker i dag, er, at man ændrer det grundlag, som de foregående folkeafstemninger har hvilet på, uden at spørge befolkningen, og man smadrer den demokratiske tradition, som vi fik skabt i 1986.

Det stiller jo det meget alvorlige spørgsmål, som vi har forsøgt at få opklaret her i de seneste dage, men heller ikke har fået svar på – hr. Thulesen Dahl var inde på, at der er overordentlig

mange spørgsmål, der ikke er besvaret, som åbenbart ikke bekymrer flertallet i Folketinget – om vi også risikerer, at den kommende store unionstraktat, der vil blive lavet i 2004 på en regeringskonference, som man også aftalte i Nice i december, også vil blive gennemført uden om befolkningen.

Det forhold, at vi ikke har kunnet få et tilsagn fra regeringen om, at der skal være folkeafstemning i 2004 om 2004-traktaten, der bliver en regulær forfatningstraktat – det tyder desværre meget på – synes jeg er meget bekymrende, for det betyder jo i realiteten, at de, der om et øjeblik stemmer ja til Nicetraktatens godkendelse, også har stemt ja til en grundlovsfortolkning, som har tømt suverænitetsbegrebet for indhold, og som giver kommende regeringer mulighed for at vedtage en hvilken som helst overdragelse af magt til EU uden om den danske befolkning. Den danske grundlov er dermed skudt i ruiner. Det må man desværre sige er det der foregår i dag.

Der er som nævnt også en række andre spørgsmål, som vi ikke har fået svar på. Vi har i hvert fald fået nogle svar, der desværre kan tolkes sådan, at den Nicetraktat, der her er tale om, har langt mere vidtgående konsekvenser, end jeg tror flertallet her i salen har gjort sig klart.

Vi har spurgt udenrigsministeren: Vil det, at de beføjelser, som nu fratages Folketinget og overføres til Europa-Kommissionen – Danmark mister jo sin plads ved bordet i internationale handelsforhandlinger, og den plads overtages af kommissærerne i Bruxelles – indebære, at EU via WTO, altså verdenshandelsorganisationen, kan vedtage regler, der medfører, at de store vandselskaber kan overtage de danske vandværker? Vi har ikke fået svar på det spørgsmål. Ministeren har ikke kunnet besvare det.

Vi ved, at EU nu forbereder en sag mod Danmark på affaldshåndteringsområdet, hvor vi trues fra EU. Jeg har spurgt udenrigsministeren, om de nye beføjelser i Nicetraktaten betyder, at EU via WTO kan gennemtvunge de regler, der sender den kommunale danske affaldshåndtering ud på verdensmarkedet. Udenrigsministeren har lige fremsendt et svar til mig, som er en henvisning til de tidligere besvarelser, som ikke indeholder noget som helst svar.

Det vil sige, at vi desværre nok må konkludere, at Nicetraktaten rummer mulighed for, at store offentlige områder udsættes for privatisering via flertalsbeslutninger i EU og via internationa-

le handelsforhandlinger, hvor Danmark ikke længere selv er repræsenteret. Det er utroligt vidtgående. Og min største bekymring er, at flertallet i den her sal er hamrende ligeglade med, at det sker.

Så har jeg også på det sidste stillet spørgsmål om forholdet mellem Nicetraktaten og udvidelsen, for regeringen har jo haft som bærende argument – eller undskyldning – for at vedtage denne her Nicetraktat, at den skulle handle om udvidelsen af EU.

Jeg stillede forslag om, at Nicetraktaten i hvert fald først skal træde i kraft, når vi har sikkerhed for udvidelsen, dvs. en udvidelse på mere end fem lande. Den nuværende traktat rummer mulighed for en udvidelse på fem lande uden problemer. Det forslag kunne vi ikke få vedtaget.

Nu er udvidelsen ved at gå i stå og meget tyder på, at med den behårde linje EU fører over for de østeuropæiske lande, som hr. Thulesen Dahl også var inde på, giver det øget modstand blandt befolkningerne i de østeuropæiske lande. De bliver mere og mere skeptiske over for ansøgning om optagelse i Unionen.

Og meget tyder på, at det vil være mere favorabelt for et land som Polen f.eks. at få en løsere tilknytning til Unionen – det ville det også for Danmarks vedkommende – som f.eks. betyder, at de selv kan beholde kontrollen med deres store jordarealer og ejendomsretten til jorden og sikre at landområderne i Polen ikke udraderes og sendes ud i fattigdom, som vil være det sandsynlige resultat af optagelsen på de betingelser, som foreligger nu.

Jeg har så spurgt, om den danske regerings holdning til optagelsen. De spørgsmål, jeg stillede statsministeren i den anledning, har jeg desværre ikke fået svar på. Man har formentlig ment, at det var mere opportunt at vente med at komme med svarene, indtil vi har haft den her debat.

Men sagen er altså, at hele det spørgsmål, som man bruger som påskud for at vedtage den her traktat, er ved at drukne i problemer, som EU tilsyneladende ikke har viljen til at løse.

Det, man nu siger til den danske befolkning, er, at vi skal acceptere alle de forringelser, som er i Nicetraktaten, af hensyn til en udvidelse, som vi ikke ved om kommer, som vi ikke ved om de østeuropæiske befolkninger overhovedet ønsker. Det vil de næppe ønske i Polen, hvis det bliver på de betingelser, som Europa-Kommissionen i øjeblikket dikterer.

Så det er en trist beslutning, flertallet i Folketinget er på vej til at træffe her. Jeg kan kun endnu en gang opfordre så mange medlemmer af Folketinget som overhovedet muligt til at overveje her i sidste øjeblik, om de virkelig ved at trykke på den grønne knap vil påtage sig et medansvar for dette her.

Arne Melchior (CD):

Jeg ved godt, hvad dag det er, og hvad klokken er, og jeg skal ikke bruge alverdens tid, men vi kan ikke i en sådan debat kun have repræsentanter for et lille bitte mindretal til at beherske scenen her fra talerstolen.

De to sidste talere, hr. Thulesen Dahl og hr. Albrechtsen, har været oppe og sige noget om, at vi bryder en tradition og en sædvane, som blev grundlagt i 1986. Så nemt laver man altså ikke traditioner. De må ikke være særlig traditionelt indstillet, de herrer, når de kan bilde sig ind, at en engangsbegivenhed kan være vokset til en tradition.

Der bliver også sagt, at det, der sker her, er udemokratisk, og at der ikke har været tid nok til behandlingen. Må jeg ikke gøre opmærksom på, at Nicetraktaten altså er ½ år gammel, og den har været forhandlet, længe inden den altså kom til verden endeligt i december i fjor. Det vil jeg sige, at Folketinget og dets partier og dets enkelte medlemmer har haft kendskab til den traktat i meget lang tid, og forslaget, som vi nu skal vedtage, er fremsat for 3 måneder siden. Der har altså været rigelig tid til at overveje, til at grave, til at oplyse og få besvarelser.

Det kan ikke være rigtigt at sige her 4 dage før grundlovsdag, at Folketingets flertal på 90 pct., skønner jeg – om få minutter vil vi se det – ikke skulle være nøjagtig lige så demokratisk som hr. Albrechtsen, hr. Thulesen Dahl, og om et øjeblik hører vi nok en taler mere, der vil påstå, at resten af Folketinget, 90 pct. af Folketinget, er udemokratisk.

Jeg vil gerne berolige dem, der følger den debat, med at sige, at selvfølgelig er vi ikke det, og selvfølgelig kan de talere, hvor mange gange de end tager ordet, ikke tage patent på, hvad demokrati er. Det har de 90 pct. af Folketinget altså lige så meget forstand på som de 10 pct., der stemmer imod.

Al ære for, at man stemmer imod, for er man imod EU, er det klart, at man altid vil stemme imod et EU-positivt forslag, men det bliver det altså ikke udemokratisk af, og der er ikke ved ikke at udskrive folkeafstemning foretaget noget

som helst, som overhovedet kan rejse tvivl om Folketingets flertals respekt for overholdelse af demokratiets regler inklusive vores grundlov.

Så jeg ønsker alle, der lytter til dette her, en snarlig god grundlovsdag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først vil jeg gerne anerkende, at hr. Arne Melchior tager ordet som ordfører. Jeg synes, det er beskæmmende, at vi har en debat her om Nicetraktaten, som en række partier i offentligheden siger er hele forudsætningen for udvidelsen og er så og så nødvendig osv., osv., og så har vi en tredje behandling, hvor ordførerne for de toneangivende store partier, som bærer et lovforslag som det her igennem, en ratifikation af den her Nicetraktat igennem, overhovedet ikke tager ordet. Det virker jo helt grotesk, og derfor synes jeg for det første, at det er godt, at hr. Arne Melchior gør det.

Men som punkt to vil jeg sige til hr. Arne Melchior, at det altså er en tradition, at vi har folkeafstemning i Danmark om traktatændringer. Og det har vi altså haft, siden Poul Schlüter i 1986 udskrev folkeafstemning, hvor der i Folketinget var et flertal imod det indre marked, og hvor der i befolkningen var et flertal for.

Amsterdamtraktaten var også en situation, hvor der var tre områder, som Justitsministeriet havde udpeget som områder, hvor vi afgav suverænitet. De påstod, at det var tre små områder, alligevel blev hele Amsterdamtraktaten sendt til folkeafstemning.

Nu har vi Nicetraktaten. Der får vi ingen folkeafstemning. Hvorfor? Svaret er krystalklart. Fordi det blev et nej til euroen den 28. september sidste år, og derfor tør flertallet ganske enkelt ikke spørge befolkningen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil også sige tak til hr. Melchior, fordi han som repræsentant for flertallet overhovedet orker at gå ind debatten.

De store japartier her i salen ønsker jo slet ikke den her debat, slet ikke med befolkningen og end ikke her i Folketingssalen. De ønsker bare sagen ekspederet så hurtigt som muligt, og så ønsker de aldrig at høre om den mere. Det er jo den beklagelige kendsgerning om en sag, der i virkeligheden er utrolig stor rækkevidde i.

Så siger hr. Melchior, at det er et lillebitte mindretal, der protesterer her i Folketingssalen. Ja,

det er et mindretal her i Folketingssalen, det har hr. Melchior ret i, men føler hr. Melchior sig overbevist om, at det flertal, der er her i Folketingssalen, også afspejler et flertal i befolkningen?

Der tror jeg, hr. Melchior står ved det, som er det afgørende problem i den her sag: Der kommer ingen folkeafstemning, fordi flertallet her i salen ikke tør spørge folket, fordi flertallet her i salen med rette frygter, at befolkningen ikke vil godkende det, som et flertal her i dag vedtager.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal først sige til hr. Thulesen Dahl, at den første folkeafstemning om EU, dengang EF, altså fandt sted i 1972 og ikke i 1986, og der er ikke ved de afstemninger, der har været, skabt nogen præcedens for, at der skal være folkeafstemning om Nicetraktaten.

Så siger hr. Keld Albrechtsen nu, at mine kollegaer i de andre partier ikke ønsker debat med befolkningen. Jeg er ikke bemyndiget til at tale på de øvrige partiers eller kollegaers vegne, men jeg vover dog den påstand, at selvfølgelig ønsker de en debat med befolkningen, og de fører den bestandig og uafbrudt, på møder og i samtlige medier føres denne debat. Men det er en hel misforståelse at spørge, om Folketingets 90 pct. store flertal afspejler befolkningens holdning.

Vi er valgt til det, vi har påtaget os det, vi har stillet os til rådighed, vi får løn for det, vi har derfor både pligt til og skal have tid til at være dem, der sætter os grundigt ind i disse ting. Og befolkningen har jo ved masser af valg, efter at vi er kommet ind i EF, nu EU, godkendt og på ny betroet mandaterne til 90 pct. af befolkningen, der tænker som dem, der stemmer ja i dag.

Der er derfor ikke andet end spillægteri, populisme, i at sige, at man er bange for befolkningen. Vel er man ikkenikkenej, vi ved jo alle sammen, at vi skal have valg inden for 1 år, så jeg tror ikke, at der er noget medlem af Folketinget, der ikke vil tage hensyn til befolkningen, selvfølgelig vil vi det, vi vil gerne have vores mandater fornyet alle sammen.

Det er demokratisk og grundlovsmæssigt hundrede procent korrekt, hvad der foregår, tag mine ord for dét.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Endnu en gang vil jeg gerne anerkende hr. Arne Melchior for, at han tager debatten, i modsæt-

ning til en lang række andre ordførere for partier, der bærer det her lovforslag igennem.

Men dernæst vil jeg sige til hr. Arne Melchior, at når jeg tager udgangspunkt i 1986 og det indre marked, er det jo, fordi det efter grundloven, som det blev defineret, ikke var nødvendigt at tage en folkeafstemning for at få det indre marked igennem. Alligevel valgte Poul Schlüter som statsminister, fordi han var i mindretal i Folketinget, at tage en folkeafstemning, og befolkningen var så enig med ham, imod et flertal her i Folketinget, imod Socialdemokratiets ønske, om gennemførelsen af Danmarks tiltræden af det indre marked.

I 1998, da vi stemte om Amsterdamtraktaten, stod det soleklart, at efter de officielle udtalelser fra Justitsministeriet var der tre områder, hvor man afgav formel suverænitet på baggrund af grundloven. Alligevel valgte man at tage en folkeafstemning om det hele, og når man valgte at gøre det, var det jo, fordi man ud fra en politisk vurdering sagde, at det var fornuftigt, at det var befolkningens flertal, der afgjorde, hvor langt Danmark skulle gå i EU-samarbejdet.

Så er det, vores spørgsmål fra Dansk Folkeparti i forbindelse med Nicetraktaten er: Hvorfor i alverden skal de samme spilleregler ikke gælde her?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er jo korrekt, som hr. Thulesen Dahl er inde på, at frem til og med 1998 respekterede regeringen den demokratiske sædvane, som blev grundlagt i 1986. Der var ikke gnist af tvivl om, at der skulle være folkeafstemning om Amsterdamtraktaten, det var slet ikke et juridisk spørgsmål, når det kom til stykket, det var der enighed om og forståelse for dengang. Men der er altså sket et demokratisk tilbagefald.

Så vil jeg bare sige til hr. Arne Melchior: Jeg har ikke hørt nogen initiativer fra flertalspartierne og fra regeringens side til at inddrage befolkningen i en debat om Nicetraktaten. Det kan være, hr. Melchior har kendskab til, at der skulle have været et eller andet initiativ, at man har forsøgt at holde et debattmøde et eller andet sted – trods alt et eller andet. Jeg har ikke kendskab til det, det må jeg indrømme. Jeg har kendskab til, at flertallets ordførere og ministrene ikke har ønsket at drøfte denne sag nogen som helst steder, hvis de kunne undgå det. Sådan er det, desværre.

Formanden:

Så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

En af de største og mest centrale begivenheder, der kommer til at ske her inden for forhåbentlig ganske få år, er udvidelsen med de øst- og centraleuropæiske lande. Efter SF's opfattelse er Nicetraktaten forudsætningen for, at den her udvidelse kan finde sted. I forbindelse med udarbejdelsen af Nicetraktaten var der en lang række enkeltelementer, hvor vi i SF var bekymrede for, hvilke konsekvenser det ville få.

Da statsministeren kom tilbage fra Nice, var der en lang række partier, der skældte SF ud over, at vi ikke med det samme klappede i vores små hænder og sagde ja. Da statsministeren i den forbindelse kunne betro os i Europaudvalget, at han end ikke selv havde set den samlede tekst, synes jeg i og for sig, at det var en god og nem måde at komme ud af det på ved simpelt hen fra SF's side at sige, at vi ville se den samlede tekst.

Der var også et par partier, der sagde: Nej, nej, nej. For de vidste godt, at det, der kom til at ske, var ganske forfærdeligt.

Vi har derfor i SF grundigt gennearbejdet Nicetraktaten, og vi kan ikke se, at der er en begrundelse for at stemme nej. Vi har i SF ønsket en folkeafstemning, ikke fordi vi i og for sig mener, at der er suverænitetsafgivelse. Vi havde gerne set, at vi havde fået en uvildig undersøgelse af, hvorvidt der er suverænitetsafgivelse. Det har ikke været muligt for os at finde en jurist, der seriøst ville gå ind og komme med et bud på, at det kunne være andet end suverænitetsafgivelse. De jurister, der har udtalt sig, de jurister, der har villet udtale sig, har sagt, at det ikke handlede om suverænitetsafgivelse.

Vi mener ikke, det er klogt af regeringen at vedtage denne her traktat uden en folkeafstemning, men det forhold, at SF ikke mener, at det er klogt at vedtage denne her Nicetraktat uden en folkeafstemning, skal jo ikke betyde, at vi ikke skal stemme sådan, som vi synes vi skal, nemlig stemme ja til Nicetraktaten her i Folketinget.

Det er jo ikke ensbetydende med, at grundlovens krav om fem sjettedeles flertal derved er opfyldt, slet, slet ikke. Forudsætningen for, at grundlovens krav om fem sjettedeles flertal herinde i Folketinget opfyldes, er, at samtlige medlemmer er til stede, at clearingsaftaler er ophævet. Det vil sige, at det forhold, at SF i dag stemmer ja, ikke er ensbetydende med, at vi derved

har sagt ja til, at der sker en suverænitetsafgivelse, hvad vi i øvrigt ikke mener sker.

Så vi stemmer ja med god samvittighed, men havde gerne set en folkeafstemning.

Formanden:

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Når der om lidt skal stemmes om dansk ratifikation af Nicetraktaten, vil Kristeligt Folkepartis folketingsmedlemmer også stemme ja, trykke på ja-knappen. Det vil vi, fordi Nicetraktaten for os at se er en helt klar politisk forudsætning for at få sat udvidelsen på skinner. Vi stemmer ja, på trods af at der helt klart i Nicetraktaten er ting, som vi ikke er så voldsomt begejstrede for.

Lad mig bare her nævne ændringen af artikel 7 vedrørende demokratikontrollen. Vi er heller ikke så begejstrede for den beslutning, der blev truffet i Nice vedrørende Kommissionens sammensætning, de drøftelser, der skal finde sted, når man er oppe over de 27 kommissærer og skal til at lave et princip omkring ligelig rotation.

Men til gengæld er vi voldsomt begejstrede for, at det trods alt lykkedes med et politisk kompromis i Nice, der gør, at de central- og østeuropæiske lande kan imødeses at blive optaget i fællesskabet, kan imødeses at blive en del af det fællesskab, de så voldsomt gerne vil være med i som ligeværdige partnere. Det er det helt afgørende for Kristeligt Folkeparti, når vi skal summe op og afgøre vores stilling også i dag.

Flere ordførere har her i debatten givet udtryk for, at flertallet og flertallets politikere ikke vil en debat med befolkningen. Det mener jeg simpelt hen ikke passer. Vi deltager alle sammen i mange møder af forskellig karakter, hvor spørgsmålet om EU også bliver draget frem, fordi det faktisk optager en hel del af befolkningen. Så vi tager debatten, og vi orker debatten, og vi føler os forpligtet på den.

Men det kan godt være, at vi så ikke altid orker debatten, som den former sig her i Folketingssalen, for den kredser jo typisk om de selv samme emner både ved første-, anden- og tredjebehandlingen, og derfor mener jeg ikke, at nogen med ret kan hævde, at demokratiske processer er blevet knægtet i forbindelse med den proces, der nu i dag fører frem til tredjebehandlingen og beslutningen om en dansk ratifikation af Nicetraktaten.

Så er der spørgsmål om selve folkeafstemningen, som også blev fremdraget her ved tredjebehandlingen, som det også blev det ved andenbehandlingen.

Jeg vil godt sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side helt klart har haft den opfattelse, at Nicetraktaten skulle sendes til folkeafstemning, på trods af at der ikke efter vores opfattelse er tale om suverænitetssafgivelse i grundlovens forstand, sådan at en folkeafstemning af den grund var nødvendig. Men vi mener, at en folkeafstemning havde været klog at tage af politiske grunde og af den grund, at vi ønsker at bygge bro til befolkningen igen oven på nej-afstemningen i forbindelse med euroafstemningen sidste år i september måned. Det har et flertal her i Folketinget ikke villet. Det må vi tage til efterretning. Det skal ikke forhindre, at Danmark ratificerer Nicetraktaten.

Det stiller ikke desto mindre så meget desto større krav også til den videre debat med befolkningen ikke bare om Nicetraktaten, men om de udfordringer, som EU og dermed også Danmark står over for i de kommende år i forbindelse med de drøftelser, som følger efter Nice.

Jeg tænker her på hele oplægget til den nye regeringskonference, som skal finde sted i 2004, og som jo også er en af de, skal vi kalde det følgebeslutninger af den reviderede Nicetraktat, og de beslutninger, der er blevet truffet på topmødet, der førte til det.

Vi mener, at Danmark bør gå med ikke bare i forhold til at sige ja til Nicetraktaten, men at Danmark også bør sikre en hurtig ratifikation, som det sker nu ved tredjebehandlingen i dag, for dermed at give de central- og østeuropæiske lande, de nye demokratier i Øst, et håndslag på, at vi er forpligtede på udvidelsesprocessen, og vi vil gøre, hvad der står i vores magt for at sikre, at de nye lande kommer med så hurtigt som overhovedet muligt.

Derfor ser vi frem til afstemningen her om lidt. Derfor ser vi også frem til det, der skal ske under det danske formandskab i andet halvår af 2002, hvor intentionerne bag ikke bare Nicetraktaten, men også de topmødebeslutninger, der blev truffet i Nice om udvidelsen, for alvor skal effektueres.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Rækken af ordførere fra partier, der repræsenterer et mindretal her i Folketinget, og som går på talerstolen og forholder sig til Nicetraktaten, er

jo stort. Men de store partiers ordførere er stadig væk totalt fraværende i denne debat om et spørgsmål, som de påstår er meget, meget væsentligt for landet og for EU. Det undrer.

Jeg vil følge op på det spørgsmål, som jeg også var inde på i forbindelse med andenbehandlingen af Nicetraktaten, nemlig hvorfor man ikke i Kristeligt Folkeparti, ligesom man burde have gjort i SF – nu hørte vi det samme fra fru Anne Baastrup – havde gjort sit ja til Nicetraktaten betinget af, at det blev bekræftet ved en folkeafstemning.

Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at selv om man måske mandatmæssigt ikke repræsenterer så mange her i Folketinget på nuværende tidspunkt fra de to partiers side, ville det have en utrolig psykologisk effekt over for regeringen og over for flertallet, hvis det var således, at de to partier gjorde deres ja til Nicetraktaten betinget af et efterfølgende ja ved folkeafstemningen.

Jeg føler altså, at det lyder noget hult, når man gang på gang bliver ved med at sige her fra talerstolen, at man helst havde set en folkeafstemning om Nicetraktaten, når man så i øvrigt alligevel sætter sig ned og trykker på de grønne knapper, selv om der ikke kommer nogen folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil selvfølgelig ikke undervurdere Kristeligt Folkepartis indflydelse i Folketinget og partiets indflydelse på regeringen. Men lad os nu antage, at Kristeligt Folkeparti havde ageret, som hr. Kristian Thulesen Dahl foreslår her i dag, og at vi havde gjort vores tilslutning til Nicetraktaten betinget af, at der blev udskrevet en folkeafstemning.

Det betyder jo, at hvis nu vi ikke havde fået flertal for det synspunkt, at der ikke var blevet nogen folkeafstemning, at vi i dag skulle have stemt imod det, som vi rent faktisk mener, nemlig at Nicetraktaten skal ratificeres hurtigt, for at vi får sat skub i udvidelsen. Vi skulle have stemt nej.

Det ville jeg ikke have budt mig selv at skulle gøre, for jeg mener, det ville være til ubodelig skade ikke så meget for EU som sådan, men i forhold til de central- og østeuropæiske lande, som står og tripper for at blive medlem af fællesskabet, og som jeg ønsker at vi skal tage imod nu for dermed at realisere den historiske fredsmission bag fællesskabet. Derfor, vil jeg sige til hr.

Kristian Thulesen Dahl, har vi ikke sat den betingelse op.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

De, der fulgte forløbet i slutningen af sidste år af forhandlingerne om Nicetraktaten, kan ikke være i tvivl om, at det var uendelig vigtigt for regeringen at få opbakning til det endelige resultat om Nicetraktaten fra nogle af de partier, som havde anbefalet et nej til euroen.

Det stod krystallklart, når man fulgte forhandlingerne, når man fulgte regeringens ageren, at det var usædvanlig vigtigt at få nogle af dem, der argumenterede for et nej den 28. september, til at anbefale et ja til Nicetraktaten, herunder naturligvis SF og Kristeligt Folkeparti som de to partier, som regeringen kunne forvente at få i tale på det her punkt.

Derfor er det altså en utrolig undervurdering af egen kraft, når SF og Kristeligt Folkeparti bliver ved med at sige, at det ikke ville have nogen betydning, om de to partier sagde, at de kun stemte ja på betingelse af, at det efterfølgende blev bekræftet ved en folkeafstemning.

Vi kan have forskellige vurderinger af det. Jeg synes, det er dybt beklageligt. Jeg synes bare, at det der med at man hele tiden stiller sig op og siger, at man helst vil have den folkeafstemning, osv. osv., klinger mere og mere hult, jo flere gange man hører det, når det ikke er ledsaget af noget som helst andet end retorik.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Det er jo ikke rigtigt, sagt til hr. Kristian Thulesen Dahl, at det bare er noget, der er blevet sagt her fra talerstolen, at det bare er ren retorik fra Kristeligt Folkepartis side eller fra SF's side for den sags skyld.

Vi har i forbindelse med den forespørgselsdebat, der var om Nicetraktaten, fremlagt kravet om en folkeafstemning for bl.a. at give Folketinget mulighed for at tage stilling til det.

Jeg synes ikke, at det er rimeligt, at hr. Thulesen Dahl her beskylder Kristeligt Folkeparti for bare at fremkomme med retorik på det her område. Man kan så være uenig med os i, at vi ikke har gjort vores ja til Nicetraktaten betinget af en folkeafstemning. O.k., det er da en debat man kan tage, men jeg synes ikke, at det er rimeligt, at hr. Kristian Thulesen Dahl her beskylder os for, at det bare har været ren retorik. Vi har rent

faktisk fremsat et vedtagelsesforslag om, at Nicetraktaten skulle sendes til folkeafstemning.

Frank Dahlgaard (UF):

Den politiske realitet, som jeg ser den, er, at hvis ikke Nicetraktaten kommer igennem, så vil i bedste fald optagelsen af de østeuropæiske lande i EU blive forsinket og i værste fald blive forhindret. Det vil være en historisk skandale, hvis de rige lande i Vesteuropa forhindrer eller forsinker de østeuropæiske landes optagelse i EU.

Hvorvidt de skal med i EU eller ej, skal de jo selv og deres demokratisk valgte repræsentanter afgøre.

Jeg vil ikke være med til at forsinke eller forhindre en heling af Europa. Nu har vi i det meste af mit liv haft et delt Europa med et Østeuropa i ufrihed, i fattigdom og i et ufatteligt kommunistisk miljøsvineri.

Nu er de blevet frie, de har fået markedsekonomi, de er i fremgang, og de ønsker at komme med i Europas klub. Det vil jeg ikke trykke rødt for at stemme imod.

På den anden side indeholder Nicetraktaten mere union først og fremmest i kraft af flere flertalsafgørelser, og det er noget, der er med til at reducere vigtigheden af Folketinget og af det danske folkestyre. Det er jeg ikke glad for.

Jeg har valgt at stemme blankt, at stemme gult i denne sag, men hvis det havde været sådan, at min stemme havde været udlagsgiven, havde den været grøn. Jeg vil ikke forhindre Østeuropa i at komme med i den europæiske klub.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Må jeg godt spørge hr. Frank Dahlgaard, om ikke han kan bekræfte, at der er stigende skepsis i ansøgerlandene over for medlemskab af Unionen, og at det betyder, at man muligvis vedtager Nicetraktaten under forudsætning af, at det er en udvidelsestraktat, og at man slet ikke får den udvidelse i den størrelsesorden, som også hr. Frank Dahlgaard ellers ønsker.

Som punkt to vil jeg spørge hr. Frank Dahlgaard, om ikke han kan bekræfte, at det, man gør her med, at man ikke spørger den danske befolkning om Nicetraktaten, i virkeligheden er et brud på en tradition, man har opbygget, nemlig at selv om man ikke har suverænitetssafgivelse defineret efter grundlovens præmisser, så stiller man alligevel væsentlige EU-ændringer til

befolkningens afgørelse og ikke alene til Folketingets.

Så vil jeg bare endelig sige – jeg forventer naturligvis at få svar på de spørgsmål – at jeg naturligvis også forventer i en sag af den her karakter, at udenrigsministeren går på talerstolen, inden vi stemmer, og svarer på de spørgsmål, der er rejst. Jeg har specielt stillet et spørgsmål omkring fortolkningen af suverænitetsafgivelsesbegrebet i forhold til det, udenrigsministeren sagde ved andenbehandlingen om en fremtidig forfatning og folkeafstemninger i forbindelse med det i forhold til Nicetraktaten og folkeafstemninger her. Det forventer jeg naturligvis vi får et svar på, og jeg forventer også, vi får svar på de andre spørgsmål, der er stillet. Men det mindste, vi kan forlange, må da være, at vi får svar på det omkring suverænitetsafgivelsesfortolkningen.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgard (UP):

Jo, jeg kan da godt bekræfte, at meningsmålinger viser, at der er en stigende skepsis i de østeuropæiske befolkninger. Det kan næsten kun være sådan, for i udgangspunktet, da Muren faldt og det kommunistiske diktatur faldt, var der jo hundrede procents folkelig opbakning til at gå med i EU, og nu bliver det så mere nuanceret. Så det er ikke så underligt. Men det skal være de østeuropæiske befolkningers og deres valgte repræsentanters afgørelse og ikke vores.

Til det andet spørgsmål fra hr. Kristian Thulesen Dahl, om ikke der efterhånden er en tradition for folkeafstemninger: Jo, det er der. Men jeg har det sådan, at egentlig, principielt går jeg ind for det repræsentative demokrati, og jeg har ikke noget imod, at man gør anderledes, end man plejer. Så jeg er ikke i denne sag talsmand for, at vi skal have en folkeafstemning. Jeg synes, vi skal ordne det her i Folketinget.

Udenrigsministeren (Mogens Lykkeskov):

Jeg synes, det er meget tilfredsstillende, at vi om lidt her på Folketingets sidste arbejdsdag med et meget bredt flertal vedtager lovforslaget om Danmarks ratifikation af Nicetraktaten. Det bliver vi så et af de første lande der gør. Det synes jeg er et vigtigt og positivt signal til landene i Central- og Østeuropa om, at vi mener det med udvidelsen alvorligt.

Det er mit håb, at vi under det danske formandskab i andet halvår næste år så også kan blive i stand til at færdiggøre forhandlingerne

med en række af ansøgerlandene. Det ville være opfyldelsen af den væsentligste målsætning med denne traktat. Det ville være opfyldelsen af det, som i virkeligheden uden sammenligning er det vigtigste projekt i vores europapolitik her i begyndelsen af det 21. århundrede. Jeg kan forsikre for, at regeringen med en godkendt Nicetraktat i hånden vil gøre alt, hvad vi kan, for at det skal lykkes.

Samtidig vil vi tage det, at vi nu får Nicetraktaten på plads fra dansk side, som et afsæt til at skue fremad, til at diskutere det Europa, vi gerne vil have i fremtiden. Derfor vil regeringen her den 12. juni, om 11 dage, fremlægge vores hvidbog om Danmark og Europa. Vi ved, diskussionen om fremtidens Europa er godt i gang i en række af de andre lande. Det er en spændende debat; den bør Danmark og den bør danskerne aktivt deltage i.

Der er nok at tage fat på for at sikre, at vi så også får det forenede og fredelige Europa, som er vores egentlige, grundlæggende projekt, det at sikre EU som den progressive kraft i verdenssamfundet, når det gælder udvikling, når det gælder miljø, når det gælder frigørelse af verdenshandel, skabe et Europa, der løser sine opgaver for borgerne med borgerne, skabe et åbent og demokratisk Europa.

Jeg mener, vi har meget at byde på fra dansk side i den debat om Europas fremtid, og derfor skal vi med al vor kraft, med hele vores engagement og med de værdier, som de fleste af os er enige om i det danske velfærdssamfund, prøve at sætte vores stærke præg på debatten om Europas fremtid. Og det vil regeringen gøre; det vil vi opfordre alle andre til at gøre.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg stillede specielt et spørgsmål til udenrigsministeren, som jeg flere gange bad udenrigsministeren om at besvare. Udenrigsministeren kom overhovedet ikke ind på spørgsmålet i forbindelse med sin besvarelse her. Det må så være tilladt at forsøge en gang til. Vi bliver trods alt bedt om at vedtage en Nicetraktat, en ny traktat i EU, som giver markant større magt til de store lande, som ændrer markant i strukturerne.

Så siger udenrigsministeren ved andenbehandlingen af det her lovforslag, at der ikke er tvivl om, at når vi kommer til år 2004, hvis vi i givet fald står med en forfatning i 2004, vil den skulle til en folkeafstemning i Danmark for at kunne blive vedtaget.

På den baggrund stiller vi spørgsmålet, hvordan suverænitetsbegrebet så skal fortolkes, når der ikke er tvivl om, at den såkaldte forfatning, der givet kommer i 2004, skal til folkeafstemning, mens Nicetraktaten ikke skal. Det har vi bedt om at få et svar på under behandlingen af det her lovforslag. Det har vi ikke fået et svar på. Det må altså være tilladt Folketinget at bede om at få et svar på et spørgsmål af den karakter, inden vi bliver bedt om at færdigbehandle det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, det virker lidt underligt, at man efter en sag, som har så stor betydning som den her, som man fra flertallets side reelt ikke har ønsket at gå ind i en diskussion af, slutter debatten med at sige fra udenrigsministerens side: Nu skal vi sandelig i gang med en debat, nu skal befolkningen inddrages osv. Det virker en lille smule paradoksalt, og jeg vil sige ikke dybt troværdigt som udgangspunkt.

Jeg må også konstatere, at de spørgsmål, vi stiller, f.eks. omkring de konsekvenser, det får for affaldshåndteringen og vandforsyningen her i Danmark, ikke bliver besvaret.

Men jeg skal så slutte med den bemærkning, som også fru Anne Baastrup var inde på, nemlig at denne lov jo altså ikke vedtages efter reglerne i grundlovens § 20. Det vil sige, at hvis der f.eks. som følge af den magtoverdragelse til WTO, som sker her, gennemføres tvangsprivatisering i en kommune, er det jo ikke sikkert, at det kan lade sig gøre efter grundloven. Derfor vil man så fra den kommunes side kunne anlægge en retssag og få underkendt de WTO-beslutninger. Det synes jeg lige var vigtigt her til sidst at få noteret i referatet, for der kan komme sådanne retssager ud af det her.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Kun to små bemærkninger:

Jeg tror, vi alle sammen kan gøre os mere umage for at inddrage befolkningen i debatten om Europas fremtid. Det, jeg måske først og fremmest tror vi kan gøre os umage med, er at undgå de sædvanlige skyttegravsprægede diskussioner og prøve at forholde os til den dagsorden, der faktisk udspiller sig også i andre europæiske lande, forholde os åbent diskuterende til den. Så tror jeg faktisk, vi kan få en større

folkelig debat, for man kan jo ikke helt afvise, at befolkningen er en lille smule træt af den måde, vi diskuterer EU på. Det er en antagelse; man kan ikke helt afvise det.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg mener sådan set, at de spørgsmål, hr. Keld Albrechtsen og hr. Thulesen Dahl har stillet igen og igen og igen, har vi svaret på igen og igen og igen. Men det er klart, at hvis jeg troede, at argumenter havde nogen som helst betydning for, hvad hr. Thulesen Dahl sagde, så ville jeg selvfølgelig gentage svarene her. Det tror jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil udenrigsministeren godt fortælle mig og det øvrige Folketing, hvor der er afgivet svar på det spørgsmål, der handler om suverænitetsfortolkningen? Jeg vil gerne have det at vide, for jeg har ikke kunnet se det.

Udenrigsministeren siger klart og tydeligt under andenbehandlingen, at der ikke er tvivl om, at hvis der kommer en egentlig forfatning i 2004, som der er lagt op til, skal der være en folkeafstemning. Men det virker bare ikke logisk, når man ikke skal have det om Nicetraktaten, for en forfatning kan man jo lave ved at lave om på spillereglerne internt i EU. Og hvis man laver om på spillereglerne internt i EU, ja, så følger det af den fortolkning, man har lagt i regeringen og Justitsministeriet, at så er det ikke nødvendigt at have en folkeafstemning, for det er kun nødvendigt at have en folkeafstemning efter suverænitetsbegrebet i grundloven, når man afgiver en ny kompetence fra nationalstaten til EU, men ikke når man laver om på spillereglerne internt i EU og på beslutningsstrukturerne i EU.

Det er derfor, det er vigtigt at få de her ting afklaret i forbindelse med behandlingen af Nicetraktaten og ikke i forbindelse med en eller anden diskussion, som kommer om nogle år i forbindelse med en ny traktat.

Vi bliver nødt til at kunne få en klar besked om noget så fundamentalt under en behandling af det her, og jeg har ikke set svaret. Hvis udenrigsministeren kan gøre det klart, hvor svaret er, så vil jeg faktisk meget gerne, at jeg kunne få henledt min opmærksomhed på det, men jeg har ikke set det indtil nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 98 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV og KRF) mod 14 (DF, EL, Mogens Andreassen (UP), Kim Behnke (UP) og Kirsten Jacobsen (UP)); 1 (Frank Dahlgaard (UP)) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 220: Forslag til lov om tilskud til Grønlands hjemmestyre.

Af finansministeren (Pia Gjellerup). (Fremsat 4/4 2001. Første behandling 4/5 2001. Betænkning 10/5 2001. Anden behandling 30/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 108 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 227: Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Bestyrelses honorarer m.v. modregnes i eftervederlag).

Af Ivar Hansen (V), Ole Løvig Simonsen (S), Henning Grove (KF), Margrete Auken (SF) og Poul Nødgaard (DF). (Fremsat 27/4 2001. Første behandling 9/5 2001. Betænkning 16/5 2001. Anden behandling 22/5 2001. Ændringsforslag nr. 1 af 31/5 2001 til tredje behandling af Ivar Hansen (V), Ole Løvig Simonsen (S), Henning Grove (KF), Margrete Auken (SF) og Poul Nødgaard (DF)).

Der var stillet 1 ændringsforslag til tredje behandling af Ivar Hansen (V), Ole Løvig Simonsen (S), Henning Grove (KF), Margrete Auken (SF) og Poul Nødgaard (DF).

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 af Ivar Hansen (V), Ole Løvig Simonsen (S), Henning Grove (KF), Margrete Auken (SF) og Poul Nødgaard (DF) vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 109 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.
